

Over Rembrandt en Vermeer.

Lezing dr. G. Knuttel Wzn.

Dr. G. Knuttel Wzn. hield gisteravond in de lunchroom van de Bijenkorf een lezing met lichtbeelden over Rembrandt en Vermeer, waarvoor groote belangstelling bleek te bestaan.

Spr. bepaalde zich tot een hoofdstuk uit zijn nieuw verschenen boek Van Van Eyck tot Van Gogh, en gaf een diepgaande beschouwing over de onderlinge verhouding en tegenstellingen van de schilders Rembrandt en Vermeer, waarbij hij als uitgangspunt koos het door beide schilders behandelde onderwerp De Emmausgangers. Rembrandt wendde zich als geen ander schilder rechtstreeks tot den mensch en het menschelijk zieleleven. Hij stond dichter bij het Bijbelverhaal en verwerkelijkte het visioen dat hem voor den geest kwam, zonder evenwel de realiteit uit het oog te verliezen.

Vermeer bleef in elk opzicht realist. Bij hem is alles helder en duidelijk en plastisch verantwoord. Vermeer maakte graag gebruik van voorbeelden, doch hij herschiep ze tot grooter kunstwerken, omdat hij ze vereenvoudigde.

Met een aantal fotografische reproducties van bekende doeken toonde spr. de verdere ontwikkeling aan van Rembrandts kunst, die in De Nachtwacht haar hoogtepunt bereikte. Ook de werken van Vermeer passeerden de revue, waarbij dr. Knuttel interessante vergelijkingen trok.

Aan het slot van zijn, van diep inzicht getuigend, welsprekend betoog, gaf spr. een samenvatting van het werk van beide schilders.
